

La Barretina Escarlata

Revista de la Colla del Drac del Poble Nou

MAIG 1998

Núm.8

Sumari

- 20 anys de maig, 1978-1998
Editorial
- Els començaments de la Flor de Maig
de Josep M Huertas Claveria, periodista i escriptor
- Fa 30 anys d'un maig
de Jordi Pablo, artista plàstic i estudiós de la cultura popular
- El Poblenou, d'ara endavant
de Manel Ollé
- Futura Publicació del Protocol de les Figures d'Imatgeria Festiva del Poblenou.
- Per Sant Joan: Fogueres
- Notícies de l'agrupació de Bestiari
- Festes de Maig, 1998

20 anys de maig, 1978 -1998

Fa ara 20 anys començaven a passar algunes coses que acabarien marcat d'una forma profunda la vida associativa i cultural i social del Poblenou.

10 anys després del *Maig Francés* (aquell maig de 1968), la generació que s'ho va mirar amb interès, però de lluny, tancada en un estat dictatorial amb olor de mort i naftalina, durant massa temps, tenia la necessitat social i generacional d'afirmar-se després de la mort del dictador.

Voldriem que aquest mes de maig servís com a punt de partida de diverses commemoracions de fets que han anat marcant la vida sociocultural del Poblenou.

Enguany, per aquests dies de maig, s'escau el 20è aniversari del què acabaria sent la **Fira d'Entitats i Artesans** i el dia 6 de desembre farà 20 anys de la recuperació de l'edifici de la Cooperativa **La Flor de Maig com Ateneu Popular** per al barri. L'any vinent, per aquestes dates celebrarem els **20 anys de les Festes de Maig...** i és que ara fa 20 anys van passar tantes coses...estàvem reinventant-ho tot després de massa anys d'ofec dictatorial.

Però no voldriem que tot quedés en la remembrança just en un moment en que el Poblenou experimenta canvis tant ràpids i importants. Cal que l'experiència d'aquestes dues dècades de camí en llibertat sigui útil per afrontar els canvis i els reptes del futur. Cal plantejar-nos el futur immediat del Poblenou a partir dels fonaments que han anat posant tants homes i dones durant aquets anys.

La Barretina Escarlata
Núm. 8
Maig de 1998

Edita: Colla del Drac del Poble Nou
C. del Pallars, 277
08005 Barcelona

Els primers temps de la Flor de Maig

En el temps de la transició ens va agafar desig de tot el que no havíem pogut tenir. L'Associació de Veïns de Poblenou, que era molt joveneta -havia nascut el 1972- va reivindicar el vell edifici de la cooperativa La Flor de Maig com a ateneu popular, en una petició comuna a altres barris.

L'edifici havia estat seu de la cooperativa des de 1896 a 1950, quan l'entitat va fer fallida. Per una sèrie de circumstàncies havia anat a parar a mans d'un xataarrer, el qual l'havia llogat a l'Ajuntament, que l'havia destinada a escola professional sindical. Naturalment, sindical del Sindicat Vertical franquista. El 1974, l'escola havia plegat o s'havia traslladat, i l'Ajuntament pagava el lloguer de 7.000 pessetes sense saber a què podia dedicar el local.

En realitat, eren dos locals: la planta baixa, que havia estat la botiga de la cooperativa, i el pis, que havia fet de local social propiament dit, amb bar i sala d'actes. Els baixos van ser llogats per tallers diferents al llarg del temps, i els 240 metres quadrats del pis -i l'entrada principal, que hi donava pas mitjançant una escala escola professional.

L'Associació de Veïns de Poblenou va demanar la salvació de l'edifici històric, per destinar-lo a ateneu popular, que aixoplugués activitats culturals i entitats sense seu social.

El maig de 1977, el delegat municipal de Promoció Ciutadana, el periodista Antonio Figueruelo, va comunicar-nos que accedien a la nostra petició, però que calia fer un projecte de restauració. L'associació de veïns, que havia delegat en Àlex Martín, Alicia Gutiérrez i Josep Maria Huertas les negociacions, ens va demanar que busquéssim un arquitecte de confiança, i nosaltres vam proposar un xicot veí del barri, Albert Pla. I així va ser, perquè l'Ajuntament va acceptar la nostra proposta.

Per fer-ne socis vam inventar-nos una garita de fusta que ens va dissenyar un estudiant d'arquitectura que era també veí del Poblenou, Josep Maria Carreras, i que vam instal·lar a la Rambla per atreure millor la gent.

A més, disposàvem dels socis de les entitats interessades en tenir un espai al nou ateneu: el club de futbol Rayo, el d'atletisme Canaletes, l'Arxiu Històric del Poblenou, la Penya Ciclista del Poblenou i, posteriorment, d'altres com ara l'Associació de Veïns del Poblenou, la Coral del Joncar o la Colla del Drac.

L'Enric Comenzana, que signa Corb, ens va dissenyar els fulletons de propaganda i els carnets. Després de les obres efectuades per l'Albert Pla i d'elaborar els estatuts de l'ateneu, vam pactar amb l'Ajuntament la inauguració de l'ateneu popular pels primers dies de desembre.

Un cercavila i l'actuació del grup de teatre Roba Estesa van amenitzar l'acte, que va comptar amb una nodrida assistència. Pocs dies després, l'alcalde Josep Maria Socias Humbert hi feia una xerrada sobre dos anys d'actuació en l'ajuntament en aquells temps de transició. Val a dir que va ser un dels seus darrers actes públics, ja que el gener de 1979 va dimitir, tres mesos abans de les primers eleccions municipals democràtiques.

La Flor de Maig va obrir portes amb una junta presidida per l'Araceli Aiguaviva. Va promoure set cursets per començar i va tenir molta cura de mantenir una presència al carrer, amb uns cartells sempre atractius, que dissenyava l'Enric Parellada, més conegut com el Nanis.

Als deu anys d'aquella inauguració el butlletí de l'ateneu va publicar un article commemoratiu, dient que tot això va succeir "en aquest Poblenou reivindicatiu i festiu, un asolellat matí de tardor." I afegia l'article: "Obria les seves portes un ateneu que es proclamava popular i realment ho era."

Ara, 20 anys després d'aquell 1978, dos dels primers promotors, l'Àlex i l'Alicia, viuen fora de Barcelona. Dels primers presidents, en Manuel Arranz va morir i en Jordi Mayol també viu lluny del Poblenou. D'altra gent que va contribuir a posar en marxa La Flor de Maig sí segueix al barri. De tots els, dels absents i dels presents, però, ens queda el record i l'esforç per un barri millor.

Josep Maria Huertas

Fa 30 anys d'un Maig

L'any 1968 tenia 18 anys, just havia acabat el batxillerat, estava en el malson de fer la mili o desaparèixer del mapa. Em movia entre un grup d'artistes, alguns dels qui després etiquetarien com a conceptuals. La meva preocupació principal era la definició d'una "geometria sensible", i d'una "física dels mites". El record més directe del Maig del 68 de París, és el que ens explicava Francesc Torres, un d'aquells proto-conceptuals, un dels pocs que actualment té un cert reconeixement. Aquells anys estava aprenent en un taller de París, d'un excepcional enginyer i escultor, Piotr Kowalsky, interessat pels fenòmens de la deformació de matèries, entre d'altres mitjans feia "escultures", esclatant càrregues de dinamita en volums de metall. En

Francesc, que va viure aquell Maig, d'una manera directa, ens embadalia amb el significat excepcional de que els estudiants qüestionessin el sistema al costat dels obrers de la Citroen. Tot semblava possible... però llunyà. D'altra banda la guerra del Vietnam, havia generat arreu un allau de pacifistes que havien desertat. Aquí n'havien conegut algun, carregat d'ideals i contracultura.

Compartia un petit estudi al carrer Major de Gràcia-Travessera, que sovint es convertia en una privilegiada talaia, des d'on es veien les càrregues dels grisos contra les manifestacions que baixaven Major de Gràcia avall. Era com un ballet, en el moment que els grisos carregaven, i a un toc, la manifestació desapareixia en segons pels carrerons de les rodalies, reapareixent com per màgia una vegada la policia es retirava.

La gent amb qui em movia es dividia en dos grups, els "políticament compromesos", que anaven a les manifestacions.. i a les corredisses dels "grisos", i els "hippies", que qüestionaven radicalment el sistema de valors treball-família. En mig, gent amb tots els matisos intermedis (hippies compromesos, xiruqueros,..). La veritat es que allò que aquí semblava un moviment generacional absolutament imparabla i global, es veia d'un altre manera des del quarters de Saragossa i Osca, on vaig acabar fent la mili. El que aquí era una actitud, de quasi tota la gent de la meua edat que coneixia, allí, els que teníem una actitud vital diferent, érem menys del 10% de la població quartelera.

Encara que no soc historiador, i que tinc la impressió que aquest tema ja ha estat revisat per tothom, em sembla que a la Catalunya dels anys 60 i 70, la influència del Maig del 68 de França i de la Guerra del Vietnam, varen ser bastant relatives. Fa algunes setmanes m'ha caigut a les mans, quasi per atzar, un llibre de Ma.Aurèlia Capmany "Dietari de prudències" (NovaTerra,1982) on recull en forma de diari, que va del 1970 al 1980, algunes d'aquelles preocupacions, especialment les d'una escriptora en català, conscient d'una actitud marginal i de resistència.

Aquí tot girava entorn del procés de la transició de la dictadura franquista a la democràcia, un procés que probablement s'iniciava pels volts de 1968, amb manifestacions contraculturals, i de canvi de sistema de valors (mes que res personals), influenciats sens dubte per aquest fenòmens llunyans, però que tenen una expressió pública, quasi deu anys mes tard amb la mort de Franco (1974) i l'assoliment de l'Estatut d'Autonomia el 1979.

Pel que fa la Cultura Popular, la veritat es que en aquella dècada varen canviar moltes coses. Les Associacions de Veïns, catalitzaven essencialment gran part d'aquells desitjós de llibertat, de canvi de sistema de valors. La Festa era un mitjà vital per a "reivindicar"

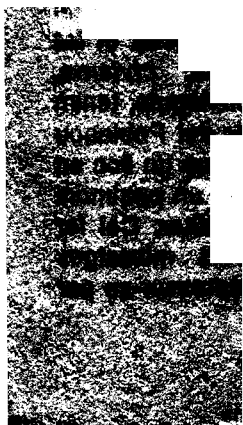
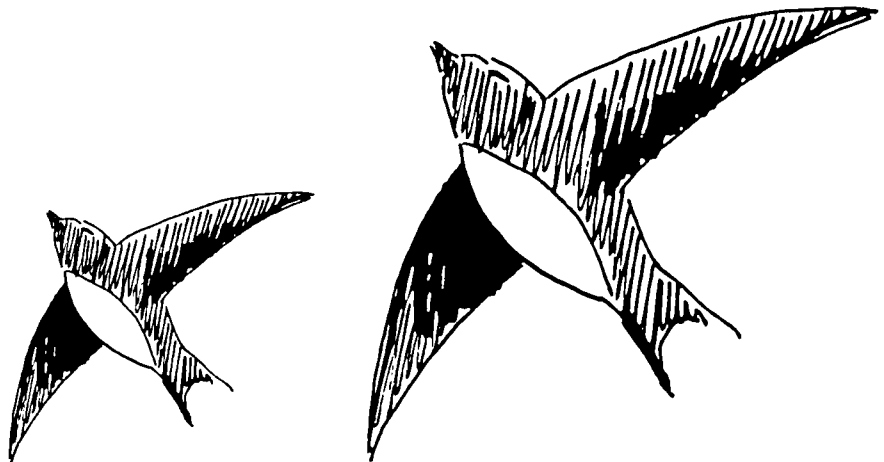
el que fos. Mentre que l'associació (casual), entre festa reivindicativa i febre del 600, feia entrar en crisi el model de Festa Major oficial. Mentre els envelats de pagament entraven en una crisi definitiva, apareixien noves manifestacions de carrer. Els diables i dracs es multiplicaven envaint el Pla de Barcelona. Encara recordo la impressió de participar a la Patum de Berga, quan era una manifestació gens turística, un "vestigi" que ens agradava considerar tan a prop de les manifestacions avantguardistes més modernes i radicals com el Happening.

En tot allò que ara poden semblar actituds banals, s'hi veien unes possibilitats que malauradament després han estat molt poc desenvolupades. Existia un concepte de festa diferent que ho impregnava tot. L'amor mes o menys lliure començava en unes actituds personals sovint contradictòries. Anar sistemàticament sense corbata era l'expressió d'una idea de treball diferent (no alienant, dèiem).

De les associacions de veïns, varen sortir (una vegada convenientment liofilitzats i encorbatats) una generació de dirigents que fa dues dècades que gestionen les institucions. Pel camí s'han quedat els utòpics, els idealistes i algunes generacions que han anat a remolc, tant de bo encara sigui possible pensar en un sistema de valors diferent.

La veritat és que és molt fàcil qualificar de "Hippies passats de moda", els qui s'han quedat en una, mes o menys, simbòlica marginació, per ésser coherents amb aquells propòsits. Sortosament, després d'algunes generacions, que en general, sembla que han tingut com a únic ideal l'èxit personal, avui hi ha qui torna a qüestionar el sistema de vida, de propietat de l'habitatge, de valors.

Jordi Pablo

El Poblenou, d'ara endavant.

El Poblenou actual s'assembla molt poc al de fa 25 anys. En aquest últim quart de segle hem viscut canvis importantíssims que han afectat directament i profunda la nostra manera de veure i viure el món i, per tant, de relacionar-nos amb el nostre entorn immediat. En el cas de Barcelona l'any 1986 marca un punt d'inflexió. D'ençà d'aquest any s'han produït un conjunt de canvis que han transformat profundament l'aspecte i la vida quotidiana dels barcelonins i de retruc dels veïns i veïnes del Poblenou. En aquests últims 12 anys el país ha canviat; han canviat els costums i s'han adoptat valors morals i punts de vista culturals i socials inèdits fins fa ben poc. Als habitants del Poblenou tots aquests canvis ens han arribat acompanyats de diverses intervencions municipals al nostre territori que no tant sols han afectat el paisatge urbà sinó que han trasbalsat la vida quotidiana dels veïns.

Les urbanitzacions de noves zones han fet desaparèixer punts de referència geogràfica i històrica; s'ha despersonalitzat l'espai geogràfic (no hi ha cosa més avorrida que l'eixampla, aquesta teranyina que ja arriba a mar!). S'ha produït un desplaçament geogràfic i conceptual de les activitats de lleure fora del Poblenou; la majoria d'habitants del Poblenou ja no pensem el nostre lleure com quelcom que podem trobar, gairebé enterament, al nostre entorn immediat: al cine de barri, la revetlla amb els veïns de l'escala, a les activitats de la nostra entitat... ara, anem a badar al Maremàgnum, a esquiar al Pirineu o, si tenim quatre dies, a Disney World Paris, comprem el pa a la benzinera de l'autopista abans d'arribar a casa i el dissabte ens arribem a Centre Comercial... entre una cosa i una altra cada cop passem menys temps al Poblenou. I, és clar, comprem menys a les botigues del Poblenou. En definitiva, la feina i el lleure i bona part de les compres els tenim fora del barri.

S'estan edificant vivendes en extenses zones que fins fa ben poc estaven deshabitades o ocupades per l'indústria. això està provocant moviments externs i interns de població que s'està reallotjant.

Tots aquests processos faran créixer notablement el nombre d'habitants del Poblenou en un període curt de temps. I cal suposar que, una part important, d'aquests nous veïns no tindran la mateixa manera de veure i viure el barri que els veïns del Poblenou tradicional.

Vint-i-cinc anys enrere els condicionants que ens vinculaven al barri eren molt més forts: feina, família, amics, veïns, possibilitats de lleure..., però els canvis que ens ha portat aquest últim quart de segle, tant els globals com els locals, han relativitzat molt el sentiment de pertinença i la vinculació al barri com a vivència quotidiana. Cada cop més, el fet de sentir-se del Poblenou és més una decisió personal i no una condició imposada per l'entorn.

Si donem per bo que les nostres accions individuals i col·lectives han d'anar encaminades a crear un conjunt de circumstàncies que permet que les persones puguem

desenvolupar plenament les nostres potencialitats i ens permetin assolir el grau de felicitat més alt possible. Convindrem que fóra desitjable que al Poblenou del futur es donessin les condicions necessàries per tal que existís una comunicació fluïda, natural i espontània entre els veïns i es preservés la que ja existeix. Que es garantís l'existència de les condicions socioeconòmiques que evitessin la conversió en *barri dormitori més o menys bonic*: calen llocs de treball al barri, indústries no contaminants, empreses de serveis, petits tallers...

Cal entendre l'entorn urbà i l'activitat sociocultural com un tot global interrelacionat, habitualment, a partir de la influència del primer sobre el segon. Perquè les condicions generals que he descrit abans puguin ser realitat ens caldrà vetllar amb una cura especial d'un seguit de condicions:

Mantenir el sentiment d'identitat pròpia entre els veïns del Poblenou. I, per tant, difondre totes aquelles senyes d'identitat pròpies del Poblenou: elements i calendari festiu propi, trama urbana tradicional (i no segons el pla Cerdà), nomenclàtor, símbols (l'escut)...

Ens cal vetllar per tal de **garantir la presència d'elements a la via pública que identifiquin llocs, fets, gent...** i que fomen part del paisatge urbà familiar, entès com a **patrimoni col·lectiu**.

Indubtablement **cal que ajudem a incorporar-se a la vida associativa els nous veïns** que vinguin a viure al Poblenou. i alhora, posar les condicions perquè **les noves realitats associatives que puguin sorgir es desenvolupin vinculades, clarament, a la història social i cultural del Poblenou.**

Cal que aboquem la imaginació que faci falta perquè arribem a **disposar de medis de comunicació locals que permetin el debat i el contrast d'idees (cultural, vivencial...)**

Des dels diferents sectors (empresarial, associatiu, alternatiu...) hem d'engegar les iniciatives que calgui per **completar i crear una oferta cultural i de lleure pròpia** (al Poblenou i per als poblenovins) tan completa com sigui possible i que resulti rendible pels seus promotors.

D'ara endavant cal que sapiguem associar indistriablement el fet de sentir-se del Poblenou a uns valors positius, necessaris per a poder assolir un cert nivell de *qualitat de vida*. - *qualitat de vida no és només ajardinar uns quants metres quadrats de terreny o fer un carrer més ample del normal* -. **Hem d'associar el fet de ser del Poblenou a convivència, civisme, cultura...** I, els veïns de sempre i els nouvinguts, tenim al nostre abast unes bones eines per fer del Poblenou un barri que ens porti alguna cosa més que un lloc on dormir prop del mar. Tenim les entitats i tot un patrimoni històric, festiu i simbòlic que podem aprofitar. Cal fer una intensa feina de difusió d'aquests missatges positius que engresquin a qui arriba a interessar-se per tot allò que el Poblenou pot oferir-li.

En qualsevol cas les accions que ara puguem dur a terme les hem de pensar en funció de que siguin realment útils per sustentar les iniciatives de les noves generacions de poblenovins, dels de tota la vida i dels que acaben d'arribar.

Hem de reforçar els fonaments que ja tenim i si cal fer-ne de nous perquè les noves generacions de poblenovins hi recolzin les seves pròpies iniciatives.

Futura Publicació del Protocol de les Figures d'Imatgeria Festiva del Poblenu.

Durant l'any 1997, els Geganters de Poblenu i la Colla del Drac del Poble Nou han elaborat el text del **Protocol de les Figures d'Imatgeria Festiva del Poblenu de Sant Martí de Provençals, actual barri de la ciutat de Barcelona**. I Tenen intenció de publicar-lo tan aviat com sigui possible. Aquesta futura publicació pot ser una eina molt important que serveixi per enfortir el contingut del calendari festiu del Poblenu i alhora aporti valors culturals i socials positius al món de la imatgeria festiva. Mentre restem a l'espera de la publicació anunciada us avancem el text del *Preàmbul*.

La imatgeria festiva (gegants, nans, dracs, etc.), al nostre país, pren unes característiques que fan que dins l'àmbit comú europeu representi un cas de singular importància. A Barcelona, es troben documents que acrediten l'existència de figures d'imatgeria festiva a partir del 1424, tot i que és segur un origen anterior a aquest any. Ara bé, no sempre aquestes figures han tingut la mateixa utilitat. Els primers documents situen la vida de la imatgeria festiva dins les festes religioses (Corpus Cristhi), però cal recordar que també tenien un paper en les celebracions civils (coronacions, rebudes de dignataris...) i també se'n documenten utilitzacions clarament paganitzants... Potser és aquesta versatilitat de les figures de la imatgeria festiva, que ha permès adaptar-ne la seva existència a les necessitats de cada moment, que ha garantit la seva continuïtat, perquè sempre se'ls ha trobat una utilitat dins de cada contexte. Cal no oblidar que d'allò que no serveix n'acabem prescindint.

L'ús més recent que la societat catalana hem atorgat a la imatgeria festiva ha estat arran del procés social i polític dels últims vint anys. En un primer moment, als anys 80, les peces d'imatgeria que existien es van incorporar, per propi dret, a les festes i celebracions populars al carrer que començaven a

En aquesta feina les entitats i molt especialment La Coordinadora d'Entitats del Poblenu hi tenen un paper molt important i cal que assumeixin obertament aquest repte que ens permetrà encetar el nou mil·lenni amb l'embranchida que ens cal per assegurar-nos un futur col·lectiu digne.

Manel Ollé

organitzar uns novells ajuntaments democràtics i tota mena d'associacions que començaven a sortir a la llum pública. I és que què millor que la imatgeria festiva per portar la festa al carrer?

Després del necessari redescobriments dels seus usos i simbolismes es va produir un esclat de nous dracs, gegants, víbries, nans, caballets... que naixien amb la responsabilitat de representar els seus pobles, barris i ciutats, i on tots hi veiem un símbol d'allò que és nostre, un símbol de la nostra festa, i en un país on cada dia ens cal anar repetint que existim no és estrany que haguem trobat tant ràpidament un nou ús per la imatgeria festiva.

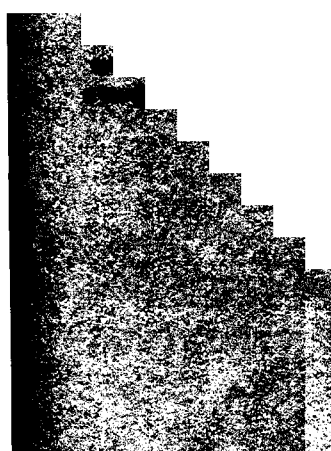
Per tal que la imatgeria festiva segueixi gaudint de bona salut cal que ens segueixi sent útil, i perquè ens sigui realment útil cal que sapiguem perquè serveix.

És per tot això que creiem que és de cabdal importància que El Poblenu ens dotem d'aquest Protocol que fixa un calendari de festes que ens són pròpies i estableix quin paper hi fan les nostres figures d'imatgeria festiva.

A les festes del Poblenu hi apareixen les següents figures que li són pròpies i representatives: En Bernat i la Maria, els gegants del Poblenu; els cabuts; el Lloro del 36; l'Estarrafat, el Drac del Poblenu; l'Estarrafadet, el Drac Petit; la Víbria del Poble Nou i l'Estandart de la Colla del Drac.

En els darrers vint-i-quatre anys s'ha anat formant el calendari festiu actual del Poblenu que es concreta en dues celebracions amb un caràcter diferenciat i personalitat pròpia. Són les Festes de Maig i la Festa Major.

En aquest Protocol es recullen, seguint l'ordre cronològic, tots aquells aspectes que determinen la participació de les figures d'imatgeria festiva esmentades, a les festes pròpies del Poblenu.

Per Sant Joan, Fogueres !

Ara fa més d'un any la Colla del Drac del Poble Nou va fer arribar als responsables dels serveis municipals del Districte de Sant Martí una proposta d'actuació per tal de fomentar l'encesa de fogueres per Sant Joan i fer-ho en les millors condicions possibles que evitessin desperfectes i situacions perilloses. Aquesta proposta, en el seu moment, va ser ben rebuda pels serveis tècnics del Districte de Sant Martí i es va valorar positivament, però després de mes de 15 mesos no hi hagut cap intenció de seguir parlant del tema ni tan sols un indici que ens permeti pensar que hi voluntat de portar a la pràctica alguna iniciativa en aquest sentit. A continuació transcrivim la proposta que va elaborar la Colla del Drac i que s'ha fet arribar a l'Ajuntament.

Proposta d'actuació sobre l'encesa de Fogueres de Sant Joan

Introducció

La festa de Sant Joan és, conjuntament amb el Nadal, un dels punts àlgids del calendari de festes tradicionals. És una festa ampliament celebrada per tota la societat i amb múltiples facetes: balls, revetlles, coca, xampany, musclades, petards, fogueres... Són però, les FOGUERES DE SANT JOAN l'element més característic d'aquesta celebració que compartim amb tota una cultura ancestral europea (de Finlàndia a Galícia, passant per Perpinyà). Alhora és també el tret de la festa més amenaçat de desaparèixer en medis urbans.

Les comunitats existeixen perquè comparteixen un extens patrimoni que els és comú. La celebració integral de la festa de Sant Joan és un patrimoni cultural de la nostra societat i, com a tal, cal tractar-lo per assegurar-ne el bon estat que permeti desplegar-ne totes les seves qualitats integradores.

La principal problemàtica que implica l'encesa de FOGUERES DE SANT JOAN en el medi urbà és: la seguretat de persones i bens, i el deteriorament del paviment pel foc, a més de l'inevitable entorpiment de la mobilitat de vehicles en una nit ja especialment conflictiva.

Objectius generals de la proposta:

1. Garantir la continuïtat i proliferació d'encesa de fogueres de Sant Joan (nit del 23 al 24 de juny) en el medi urbà de la ciutat de Barcelona.
2. Facilitar els tràmits d'informació dels expedients sol·licitants d'autorització d'encesa de fogueres de Sant Joan.

Objectius específics

1. Compatibilitzar les mesures que garanteixin la seguretat de persones i bens amb l'encesa de fogueres de Sant Joan.
2. Simplificar el procediment administratiu per a l'autorització d'encesa de fogueres de Sant Joan adequant aquest procediment als potencials sol·licitants d'autorització.
3. Publicitar i informar sobre la pràctica d'encendre fogueres la nit de Sant Joan com un fet habitual, normal i valorat positivament des de les administracions i per la societat en general.

Accions que es proposen

1. Establir un mapa de fogueres possibles, revisable anualment, i que es faci públic a principis d'any. (incloent-hi, naturalment les cruïlles de carrers que, en un medi urbà és el lloc natural d'encendre-les). Les revisions d'aquest mapa s'haurien de consensuar entre els Serveis Personals del Districte, els Bombers, Guàrdia Urbana, Serveis de neteja, Brigades Municipals i representants de les entitats del Districte.

Les localitzacions incloses en aquest mapa tindrien un tractament específic que inclouria:

1. No cal demanar autorització per a l'encesa de la foguera
2. Abocament de sorra a l'espai destinat a la foguera sense prèvia sol·licitud
3. Senyalització clara i explícita per part de l'Ajuntament (2 o 3 dies abans) indicant que s'hi poden apilar trastos i mobles per a la foguera de Sant Joan. A la senyalització caldria indicar quines poden ser les dimensions màximes de la foguera.
4. Distribució de fulletons indicant tots els punts inclosos al mapa de fogueres de cada barri i explicant el funcionament del sistema adoptat per a l'encesa de fogueres, en dates properes a la festa. (bustiada o per punts de distribució).

Accions paral·leles complementàries

1- Crear espais amb pavimentació adequada, resistent a l'escalfor, en places, parcs i cruïlles. Aquests espais (eres) caldria que fossin superfícies circulars d'uns 7m. de diàmetre amb alguna inscripció al·legòrica a la festivitat. Per a dur a terme aquest propòsit caldrà tenir en compte diferents aspectes com:

1- L'equitat de la distribució geogràfica de les diferents localitzacions.

2- Les oportunitats de nous espais que ofereix la remodelació de grans zones (Diagonal, Front Marítim...)

La necessitat de dotar d'espais d'activitats relacionals a les noves zones sorgides de l'edificació massiva de noves vivendes, per evitar que es converteixin en zones dormitori o simplement desarrelades de l'entorn històric.

3- La consolidació com a fogueres anualment estables dels punts establerts al mapa de fogueres.

2- Coordinar les dates de la recollida de mobles i trastos vells per afavorir que el mes de juny es llençi a la foguera de Sant Joan (tot allò que sigui possible)

Notícies de l'Agrupació de Bestiari Festiu de Catalunya.

El dia 18 d'abril, a les 6 de la tarda, a l'Hotel d'Entitats de Vilafranca del Penedès es va constituir l'Assemble Anual de Socis de l'Agrupació de Bestiari Festiu de Catalunya.

Destaquem els acords més significatius que es van prendre en aquesta sessió. En primer lloc es va aprovar una modificació en el nom de la federació que queda de la següent manera: "BESTIARI" Agrupació de Bestiari Festiu de Catalunya.

La composició de la Junta va quedar de la següent manera:

President: Lluís Musté
 Vicepresident: Jordi Salvador
 Tresorer: Miquel Anglada
 Secretària: Esther Alvarez
 Vocal de Comunicació i imatge: Alfons Odina

Els objectius de l'Agrupació per a l'any 1998 són:

1. Fomentar el creixement de l'Agrupació, en especial a totes aquelles comarques que encara no tenen un nombre prou representatiu de colles, per tal d'arribar a tot el territori de Catalunya.
2. Consolidar la revista de l'Agrupació.
3. Enriquir consolidar i dignificar, en els casos que calgui, la presència del Bestiari Festiu.
4. Situar el bestiari festiu en el lloc que li pertoca en el món cultural

Us recordem que si us cal contactar amb BESTIARI heu d'adreçar-vos a:

*Carrer de la Germanor, 3
 08720 Vilafranca del Penedès
 Telèfon. 938 90 24 55*

Festes de Maig 1998

Les festes de maig, des de l'any 1979 en que es va començar a celebrar, han volgut ser una expressió de civisme i convivència a partir de la vitalitat del món associatiu del Poblenou. Amb el temps ha anat esdevenint la *Festa Major Petita* del Poblenou. Tothom pot trobar-hi el seu lloc i tothom pot fer-hi la seva aportació.

Enguany, participen en l'organització 8 entitats del barri i hi col.laboren diversos comerços i institucions. A continuació podeu trobar el programa d'activitats de les Festes de Maig.

Divendres, 22 de maig

a 2/4 d'11 de la nit, al Centre Moral i Cultural, carrer de Pujades 176-178

CAVA-CONCERT DE BLUES I JAZZ

amb el grup AIGUAVIVA QUARTET

Tiquet de consumició 600 pessetes: 2 copes de cava i pica-pica

Dissabte, 23 de maig

Tot el dia. A l'edifici nou de *Les Culleres*

JORNADA DE PORTES OBERTES DE LA LUDOTECA MARIA GRÀCIA PONT

Organitza: *Esplai Flor de Maig*

d'11 a 1 del matí, a la Rambla entre el c. Pere IV i c. Pujades
 JOCS GEGANTS PER A NENS I NENES

A les 12 del migdia

CERCAVILA DE MÚSICA PELS VOLTANTS DEL MERCAT DE LA UNIÓ

A la 1 del migdia, a la Rambla: Rodona del c. Josep Trueta
 ANIMACIÓ INFANTIL. SALTA I BALLA AMB JAUME BARRI

A les 7 de la tarda, a la Rambla, entre Pallars i Pujades a *Les Culleres*
 ESPECTACLE D'ANIMACIÓ INFANTIL

Organitza: *Esplai Flor de Maig*

A les 9 del vespre, a la Rambla; sortida de Can Felipa

CERCAVILA DE TORXES AMB EL DRAC, LA VÍBRIA I EL DRAC PETIT

A 2/4 de 10 del vespre, a la Rambla; sortida de la Rodona del Casino
 CERCAVILA DE FOC AMB EL DRAC, LA VÍBRIA I EL DRAC PETIT

Diumenge, 24 de maig

De les 9 del matí fins les 8 del vespre, a la Rambla
 20a FIRA D'ENTITATS I ARTESANS

A les 12 del migdia, recorregut per la Rambla i carrer del Taulat.
 CERCAVILA D'ANIVERSARI AMB EL DRAC, LA VÍBRIA, EL DRAC PETIT, ELS GEGANTS DEL POBLE NOU, EL LLORO DEL 36 I EL DRAC DE VIA TRAJANA.

a 2/4 de 2 del migdia, a la Rodona del casino
 LLIURAMENT DE XUMETS A LA VÍBRIA PER PART DELS NENS I NENES QUE JA S'HAN FET GRANS.
 BALLADA DELS MARRECS DE LA VÍBRIA DEL POBLE NOU.

A 2/4 de 3 de la tarda, a la Rodona del casino
 RIFA DEL PASTIS D'ANIVERSARI
 Exosat a la Patisseria Triomf

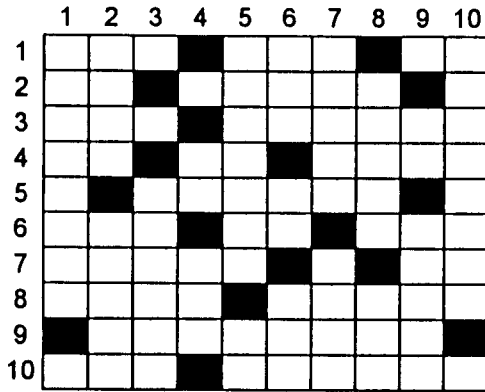
A les 6 de la tarda, a la Rodona del Casino
 JOCS D'AVENTURA: TIROLINES, PONT DE MICU..., AMB L'AGRUPAMENT ESCOLTA RAKXA

a les 6 de la tarda, a la rodona del Casino
 PA AMB VI I SUCRE PER TOTTHOM !!!

a les 6 de la tarda, a la Rambla; Rodona del c. Josep Trueta
 RECITAL DE POESIA TESTOS PER TEXTOS. Organitza: Grup Ressoró

Els Encreuats

Per Helena Pérez

HORIZONTALS

1. La costella d'Adam. Comunitat econòmica europea. Cadascuna de les peces que formen l'esquelet dels vertebrats.
2. Pronom reflexiu de tercera persona. Agrupació de partícules que formen un cos. Nom de lletra que és la base dels logaritmes naturals.
3. Material plàstic polivalent molt difícil de reciclar. Morter petit que conté un explosiu.
4. United Artists. Al revés Unitet States. Mesura de superfície equivalent a un decàmetre quadrat.
5. Consonant. Turó de petita altura. Consonant molt maternal.
6. Part del dia entre la posta i la sortida del sol. Onze en números

romans. Prefix que significa nou, recent.

7. Ciutat de la província de Sevilla que es troba a la riba del riu Genil.

Lluna en quart minvant. Consonant repetida.

8. Menjar que no es del agrat de amfalda. Cadascuna de les dues parts sortides que formen els ossos superiors de la pelvis.

9. Versat en neurologia.

10. Crida, pregó, edicte, publicat per ordre d'una autoritat. Pujar, transportar a un nivell més alt.

VERTICALS

1. Partícula inflamada que es desprèn d'un cos en combustió. Lletra molt barcelonina.

2. Extraordinàriament desperta. Imatge.

3. Lletra captavantera. La tercera. Ho fan aquells que ens visiten per sorpresa i es queden a passar una temporadeta a casa nostra.

4. Mil. Col·lectivitat definida. Depressió situada al Conflent, coll entre les aigües de la tet i de l'Aude.

5. Part de la vestimenta destinada a cobrir el cap. Res.

6. Nom de lletra, en castellà. Interjecció dolorosa. Unitat química equivalent a $6,02210^{23}$ àtoms.

7. Habitar, viure en un lloc. Familiarment diner.

8. Summe sacerdot germà de Moisès. Unitat monetària principal de Bulgària.

9. Un Donut. Nota musical. Larva vermiforme d'una papallona.

10. Al revés, que han estat banyades amb àcid cròmic. Simbol del radi.

